

„... panie, gdyby ludzie byli jak pszczoły
to świat byłby słodki jak miód
ale w naszych ulach jest za dużo
królowych matek i trutniów...”

cykl: Rozmówki działkowe - Adam Ochwanowski

Adam Ochwanowski, urodził się 6.02.1952r. w Złotej Pińczowskiej na Ponidziu. Ukończył LO im. Hugona Kołłątaja w Pińczowie oraz Studium Kulturalno-Oświatowe w Krośnie n/Wisłokiem. Jest poetą, krytykiem literackim, tłumaczem, autorem tekstów piosenek, scenarzystą i reżyserem, członkiem Kieleckiego Oddziału Związku Literatów Polskich. Nazywany jest często „**Piewcą Ponidzia**”.

Jest również działaczem i animatorem kultury. Stworzył placówkę kulturalną - **Ośrodek Dziedzictwa Kulturowego i Tradycji Rolnej Ponidzia - Pałac Wielopolskich w Chrobrzu**.

Mówi o sobie „... *jestem dumny z tego swojego pochodzenia, że wywodzę się z kultury chłopskiej, która czy się to komuś podoba, czy nie, była matką kultury wysokiej*”.

Adam Ochwanowski publikował w takich periodykach jak: „*Twórczość*”, „*Poezja*”, „*Nowy Wyrz*”, „*Akcent*”, „*Literatura*”, „*Tygodnik Kulturalny*”, „*Życie Literackie*”, „*Fraza*”, „*Nowa Okolica Poetów*”, „*Przemiany*”, „*Teraz*”, „*Ikar*” i in.

Jest autorem ponad 20 publikacji książkowych i albumowych m.in.: „*Dopóki żyją matki*”, „*Dotyk Madonny*”, „*Północ*”, „*Oswajanie świtu*”, „*Póki co...*”, „*Las Vegas*”, „*Dwunastu gniewnych błaznów*”, „*Trzynaście*

zmysłów”, „Siedem wierszy głównych”, „Gwiezdne szyfry”, „Erotyki i przytyki”, „Pławienie koni”, „Wspólna Garderoba”.

Jest też twórcą librett do śpiewogier : „*Od sabatu do ornatu*”, „*Misterium Męki Pańskiej – Droga Krzyżowa*”, „*Wigilia Apokalipsy*” i in.

Za działalność kulturalno - oświatową i dorobek twórczy odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Zasłużony Dla Kultury Polskiej i Medalem Gloria Artis. W 2013r. wybrany w plebiscycie kieleckiego „Echa Dnia” Człowiekiem Roku.

Wiersze Ochwanowskiego są przejmującym studium brutalnego zderzenia człowieka z życiem. Poeta z Ponidzia ma słabość do kilku motywów. Należą do nich: śmierć, przemijanie, wisielczy humor – podmiot wierszy Ochwanowskiego to nadwrażliwiec boleśnie odczuwający lęk o przyszłość, przepełniony obawami, że realizacja marzeń, prędzej czy później skończy się destrukcją. *Mimo często pesymistycznego wydźwięku tej poezji jej twórca zdaje się wierzyć, że ocaleje w człowieku to, co pozwoli uczynić świat piękniejszym i lepszym. Niewielu jest już poetów, którzy potrafią o tym pisać w tak subtelny sposób.*

Zbigniew Masternak
pisarz, scenarzysta filmowy

Adam Ochwanowski ze śp. Bronisławem Opałko

Tango Kieleckich Scyzoryków

Gdy gasną światła, a ciemność gmatwa, nogi, ręce i głowy.
Gdy zegar baje i nie przystaje połowa do połowy.
Gdy świat uparty znaczy nam karty, życie zastawia wnyki.
Proszą do tanga we wszystkich landach **Kieleckie Scyzoryki**.

ref. Tango ze scyzorykiem w zębach,
tango upojne raz na dwa.
Bukiety wyznań w krótkich przerwach,
małego serca wielka gra.
Tango z gwiazdami pod powałą,
w księżycu sieci, w szklanki dnie.
Tango szalone choć omszałe,
w tanecznym płasie tak i nie.

Mak sieje ciszę, ale ja słyszę Puszczy Jodłowej dźwięki.
A twoja kibić, zamiast się dziwić, pasuje mi do ręki.
Kiedy na dworcu, tak jak w Zakopcu wiatr hula nieprzystojnie.
Nawet na tarczy ze mną zatańczysz i puścisz oko do mnie.

ref. Tango ze scyzorykiem w zębach,
tango upojne raz na dwa ...

Gdy na Sienkiewce* tak jak w sakiewce, raz dobrze a raz gorzej.
W podartym bucie, ciasnym surducie rozwija skrzydła orzeł.
Dalecy, bliscy zatańczmy wszyscy, chociaż się płaczą nogi.
Gdy w kabarecie słowa w poecie, stają w połowie drogi.

ref. Tango ze scyzorykiem w zębach,
tango upojne raz na dwa...

* ulica Sienkiewicza w Kielcach

Donos imieninowy

Czy pod szczęśliwą gwiazdą jestem urodzony ?
Bardziej niebo, czy ziemia rodzona, mi sprzyja ?
Czy czerń mnie oswobadza a jasność zabija
Gdy gubią się adresy z tytułowej strony ?

W wywyższenie ostatnich i słabych nie wierzę
Dopóki spłacam szczęście w procentowych ratach
Póki uczeni w Piśmie karleją na czatach
A słów prostych brakuje na nowe pacierze
Siedzę wpatrzony w lustro i życzenia składam
I uśmiecha się drwiąco Ochwanowski Adam

Cykl: Rozmówki działkowe

VII

o mnie, panie, można powiedzieć
żem człowiek światowy
bo przez wiele lat kiblowałem w ameryce
z paszportem one way
za młodzieńcze grzechy naiwnej solidarności
kochałem lecha z matką boską w klapie
śnili mi się: gwiazda, bujak i frasyniuk
a za michnika, kuronia i mazowieckiego
gotów byłem oddać życie
sprzątałem sklepy i biura
bo cóż innego mogłem robić
po okrągłym stole wróciłem
jak to mówią goły i wesoły
na ojczyzny łono
z pieśnią na ustach
żeby polska była polską
pan wie w co pogrywa teraz janek pietrzak
od dwudziestu lat mieszkam
w dwudziestym pierwszym wieku
i muszę panu powiedzieć
że nikt mnie tak nie zrobił w buca
jak moja ojczyzna
a wie pan co najbardziej boli
sprawdziłem swoją teczkę w ipn
a tam stoi jak byk
że większość moich konspiracyjnych kumpli
robiła mi koło dupy...

„**Adam Ochwanowski** mówi tyle, ile trzeba, i ani słowa więcej. Nie zabiega o rozgłos, za nic ma sławę, licząc, że ci, do których adresuje swoje wiersze, prędzej czy później do nich trafią, że zostaną przez nich przeczytane i na swój sposób docenione.

Autor wierszy, które niejednemu z nas pomogły w czarnej godzinie, może czuć się poetą spełnionym, a przecież nie powiedział jeszcze ostatniego słowa.”

Słowa zaczerpnięte z tekstu zamieszczonego przez
Oficynę Wydawniczą Scriptum, Kielce 2008
Dział Literatura – „Rzeczpospolita”

Opracowała : Ewa Osuchowska